

Dosarul nr. 2ra-203/20

Prima instanță: Judecătoria Hâncești, sediul Ialoveni (judecător C. Albu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători V. Buhnaci, O. Cojocaru și L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Zinaida Nicoreanu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Zinaida Nicoreanu
împotriva lui Mihail Nicoreanu cu privire la repararea prejudiciului material și
moral, partajarea averii comune și încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 24 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Zinaida Nicoreanu și menținută hotărârea din
21 decembrie 2018 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni,

c o n s t a t ă :

La 27 octombrie 2017, Zinaida Nicoreanu a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Mihail Nicoreanu cu privire la repararea prejudiciului
material și moral în sumă de 160 000 lei, precum și partajarea casei de locuit
individuale și a terenului aferent, amplasate în XXXXX, cât și a unor bunuri mobile
(f.d. 3-8).

În motivarea acțiunii, reclamanta Zinaida Nicoreanu a relatat că a fost
căsătorită cu Mihail Nicoreanu, din căsătorie fiind născuți 3 copii.

Reclamanta a susținut că în perioada căsătoriei, soțul Mihail Nicoreanu nu-și
executa obligațiile părintești, făcea abuz de băuturi alcoolice și săvârșea acte de
violență fizică și psihică în familie.

Reclamanta a indicat că întotdeauna salariul său a fost mai mare decât al
soțului Mihail Nicoreanu și că a investit foarte mulți bani în construcția casei de
locuit comune.

În particular, reclamanta a menționat că în perioada anilor 1997-2000, salariul
său total a constituit suma de 21 669 lei, iar soțul Mihail Nicoreanu se afla la

întreținerea reclamantei.

Reclamanta a mai declarat că a fost singura care a îngrijit de socrul său grav bolnav în ultimii ani de viață ai acestuia.

Reclamanta a afirmat că anume soțul Mihail Nicoreanu strângea roada de pe terenul ce le-a fost atribuit familiei lor și că acesta, deopotrivă cu concubina sa, se laudă că are susținerea unor persoane influente.

Reclamanta a notat că Mihail Nicoreanu i-a sustras toate bunurile din casă.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Zinaida Nicoreanu împotriva lui Mihail Nicoreanu cu privire la împărțirea proprietății în devălmășie a soților, repararea prejudiciului material și moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 111-115).

La 09 ianuarie 2019, Zinaida Nicoreanu a declarat apel împotriva hotărârii din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni (f.d. 103-105).

Prin decizia din 24 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Zinaida Nicoreanu și menținută hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni (f.d. 143-148).

În motivarea soluției adoptate, cu referire la pretenția privind partajarea averii comune, instanța de apel a relevat că prin încheierea din 25 februarie 2002 a Judecătoriei Ialoveni, a fost admis renunțul Zinaidei Nicoreanu la acțiunea înaintată împotriva lui Mihail Nicoreanu cu privire la partajarea averii comune, procesul fiind încetat.

De asemenea, cu referire la pretențiile privind repararea prejudiciului material și moral, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe, indicând că Zinaida Nicoreanu nu a prezentat nicio probă în acest sens.

La 22 noiembrie 2019, Zinaida Nicoreanu a declarat recurs împotriva deciziei din 24 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, de admitere integrală a cererii de chemare în judecată înaintate de Zinaida Nicoreanu (f.d. 151-152).

În motivarea recursului, recurenta Zinaida Nicoreanu a reiterat circumstanțele de fapt și temeiurile de drept invocate pe parcursul examinării cauzei.

Totodată, recurenta a susținut că instanța de apel nu a dat aprecierii faptului că a renunțat la precedentă acțiune înaintată împotriva lui Mihail Nicoreanu cu privire la partajarea averii comune din motiv că a fost supusă violenței psihice din partea lui Mihail Nicoreanu, iar avocatul nu i-a reprezentat în modul cuvenit interesele.

La 26 decembrie 2019, reprezentantul intimatului Mihail Nicoreanu, avocatul Gheorghe Arhiliuc, a recepționat copia recursului declarat de Zinaida Nicoreanu împotriva deciziei din 24 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 178).

Însă, intimatul Mihail Nicoreanu nu și-a valorificat dreptul de a depune referință la recursul declarat de Zinaida Nicoreanu.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale,

dacă legea nu prevede altfel.

Luând în considerare că recurenta Zinaida Nicoreanu a declarat recurs împotriva deciziei din 24 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău la data de 22 noiembrie 2019, adică în termen de mai puțin de 2 luni de la emiterea dispozitivului deciziei recurate, completul ajunge la concluzia că recurenta Zinaida Nicoreanu s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de declarare a recursului prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului declarat de Zinaida Nicoreanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) al art. 432 din Codul de procedură civilă statuează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, completul consideră necesar să menționeze că, conform art. 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, doar temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă stipulează că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Respectiv, completul relevă că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea, în limitele argumentelor invocate în recurs, a conformității acestora, după caz, cu temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă, cât și verificarea din oficiu a incidenței temeiurilor prevăzute la art. 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Astfel, completul decelează că argumentele invocate în recursul declarat de Zinaida Nicoreanu se referă la dezacordul recurteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și respectiv, acest dezacord nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Totodată, completul accentuează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a,

Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, dacă se invocă aprecierea arbitrară a probelor de către instanța judecătorească, ori în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Însă, din recursul declarat de Zinaida Nicoreanu nu rezultă că instanța de apel a apreciat arbitrar probele sau că erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul legitim de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Trevisanato v. Italia din 15 septembrie 2016, § 36-37).

Totodată, completul reține că în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (Garcia Ruiz v. Spania din 21 ianuarie 1999, § 26), nefiind necesară motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (Nersesyan v. Armenia din 19 ianuarie 2010, § 23).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

În această ordine de idei, completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Zinaida Nicoreanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Zinaida Nicoreanu împotriva

deciziei din 24 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Zinaida Nicoreanu împotriva lui Mihail Nicoreanu cu privire la repararea prejudiciului material și moral, partajarea averii comune și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan